

111 26/5 1995

110304

Ubåtene 9. april

Robert Pehrson skriver i «Kort sagt» 16.5. om aprildagene 1940: «Admiralen (i Horten) hadde også to norske ubåter til disposisjon, men de hadde riktignok gått og gjemt seg på fjordbunnen.»

Fra førstehåndskilde, med rang som kvartermester (min far) ombord i ubåten «B5» ved krigsutbruddet 1940, kan følgende fortelles om hendelsene:

Ubåt «B5» lå i Kristiansand. Om kvelden 8. april ble det fra «B5» med forundring observert at en norsk marinebåt kom med flagg på halv stang inn til Kristiansand, båten hadde tatt opp tyskuniformerte lik fra sjøen. Tross dette ble «B5» fortsatt liggende ved havn i Kristiansand.

Først om morgenen 9. april ble det handlet fra «B5», uten forklaring kom det ordre om raskt å dykke der båten lå ved havn. Båten gikk rett ned, men satte seg imidlertid fast, og det gikk fire timer før det lyktes å løsne «B5» fra sjøbunnen. Mannskapet hadde sant nok kjent rystelser omkring båten mens de lå fast, men ingen avslørte at årsaken var et militært angrep på Kristiansand. Først da båten omsider var kommet opp til overflaten igjen, ble det fra mannskapets side oppfattet at det var krig (kirkespiret var nemlig forsvunnet, mens båten hadde ligget på sjøbunnen).

Man kan spørre seg hvorfor i det hele tatt ubåt «B5» ikke gikk ut før den var blitt omringet av fienden ved havn i Kristiansand – hvilke intensjoner hadde egentlig kommandohavende med å vente? Begrunnelsen som senere ble gitt for at «B5» hadde blitt passivt liggende mens fienden invaderte Norge, skulle iflg. eskadresjefen om bord være «is på ubåt-periskopet».

SYNNØVE V. GRØNVOLD, Oslo